

Modi

Lucie Bílá

Měl rozkousaný rty
a voči jako blázen
pak řval to slovo ty
a při tom padal na zem

Svý barvy rozmíchal
jak kuchta nóblová
sám skoro nedýchal
když štětcem čaroval

Já viděla ho pít
zlej absint nehorázně
pak chtěl voči skrýt
ty oči plný bázně

Měl šaty z manšestru
a při tom hodně praný
von ptal se na sestru
však sám měl voči panny

Byl krásnej jako bůh
a zlomenej svým steskem
von žil svůj divnej kruh
když dopil, sám byl bleskem

A šutr rozbíjel
jak vlašský ořechy
sám k ránu dopíjel
svý láhve útěchy

A se mnou dítě měl
však na to neměl prachy
a zimou když se chvěl
tak ve vočích měl safír

Já věděla kdy skoná
že přijde určitě
ta jeho sláva o nás
za všechno prožité
ta jeho sláva o nás
za všechno prožité

Von krutý roky žil
a dneska prej je slavnej
i mě čas poškodil
a jsem tak trochu na dně

Von po třiceti zchlad
a nedotknul se vody
dost možná měl mě rád
a jmenoval se Modi
a jmenoval se Modi
a jmenoval se Modi